

LÁ THƯ MỤC VỤ

Có vị linh mục phụ trách một xứ đạo nghèo nàn ở giáo phận Turin, Ý Đại Lợi, vì muốn xây một nhà thờ nhỏ cho giáo dân của mình nên đi gõ cửa khắp nơi để xin trợ giúp. Mùa Đông năm 1880, ông đến kinh thành hoa lệ Paris và xin tá túc qua đêm nơi một nhà xứ. Cha chánh xứ người Pháp tiếp ông nhưng vì tên ông không có gì đáng ngại chú ý nên đã sắp xếp cho ông ngủ qua đêm trong một nhà kho. Vị linh mục nghèo nàn nọ rất hạnh phúc ngủ trong kho và hôm sau tạ ơn rồi từ biệt. Vị chánh xứ vẫn còn giữ lại tên tuổi vị khách nhưng ngài cũng chẳng quan tâm gì. Nhiều năm sau đó, khi Giáo Hội công bố lễ phong thánh cho cha Don Bosco, vị chánh xứ nhớ mãi mãi đã thấy cái tên đó đâu đây bèn mở sổ ghi tên các vị khách của nhà xứ xem lại. Ông sững sờ khi nhận ra thánh nhân ấy chính là vị linh mục nghèo nàn người Ý năm xưa đã ngủ trong nhà kho của xứ đạo. Ông tuyên bố với giáo dân : “Nếu tôi biết đó là Cha Don Bosco, tôi lẽ nào để Cha ngủ trong nhà kho, mà tôi phải mời Ngài ngủ trong căn phòng xứng đáng nhất của nhà xứ mới phải !”

Cá nhân tôi được Chúa thương ban cho một kỷ niệm khá đặc biệt sau đây : Vài tháng trước ngày miền Nam thân yêu rơi vào tay cộng sản, lúc ấy tôi đang dạy học tại Đệ Tử Viện Dòng La San Mossard – Thủ Đức. Vì cần phải mua thêm một số sách giáo lý, tôi và một Su Huynh trẻ nữa lái chiếc xe Taunus cũ kỹ xuống nhà sách Kỳ Đồng Dòng Chúa Cứu Thế. Sau khi mua sách xong, chuẩn bị lái xe về Thủ Đức thì không tài nào “đề” cho xe nổ máy được. Chiếc xe ấy vốn có nhiều vấn đề nhất là cái bình điện, biết như thế nên lái xe đi đâu cũng phải có hai anh em hầu có đủ nhân lực để đẩy chiếc xe 12 chỗ ngồi ấy. Thời buổi ấy, ra khỏi tu viện phải mặc áo dòng nên việc đẩy xe thật là không thoải mái tí nào lại vừa xấu hổ nữa. Su Huynh kia không khoẻ bằng tôi nên ngồi trên xe gài sẵn số hai đợi tôi đẩy đến khi xe có trớn thì nhả cần ‘embrayage’ (cái cần ly hợp để sang số nơi các xe chạy bằng số tay). Giữa trưa nắng một mình tôi lúng túng trong chiếc áo dòng vất vả đẩy chiếc xe to, bỗng nhiên có ai đó cũng mặc áo chùng thâm cùng xúm vào giúp tôi đẩy, thế là chiếc xe nổ máy. Mừng quá, tôi quay sang cảm ơn vị ân nhân bất ngờ ấy, nhưng khi trông thấy người làm ơn ấy tôi đứng chết trân một hồi, hoàn toàn bất ngờ khi thấy một vị giám mục đã hạ mình giúp tôi đẩy xe, mà vị ấy lại là Đức Cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Sau này, mỗi lần kể lại kỷ niệm khó quên ấy, tôi luôn luôn nói : “Nếu tôi biết đó là Đức Cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, lẽ nào tôi để cho Ngài đẩy xe giúp tôi !”

Hãy suy nghĩ về câu nói “Nếu tôi biết đó là...” được nhắc đến trong bài Tin Mừng theo thánh Máthêu hôm nay: “Nếu chúng con biết đó là Chúa đang đói, lẽ nào chúng con không cho Chúa ăn ? Nếu chúng con biết đó là Chúa đang ngồi tù, lẽ nào chúng con không viếng thăm ?...” diễn tả một sự hối tiếc vì đã không nhận ra Chúa trong những người đói hay những tù nhân. Đàng này thánh Máthêu viết rất rõ : “Nào có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà không cho ăn ? Có bao giờ chúng con thấy Chúa ngồi tù mà không thăm viếng ?...” Nghĩa là sự khẳng định không bao giờ nhìn thấy Chúa trong tha nhân. Do đó **“Su không nhìn thấy Chúa trong người khác”** mới là bản án kết tội chúng ta lúc lia đời và cũng từ đó quyết định số phận vĩnh cửu của chúng ta .

Điểm quan trọng nhất rút ra từ bài Tin Mừng hôm nay là : Nhìn thấy Chúa trong người khác đã đành mà còn phải nhìn thấy những nhu cầu của từng con người mà chúng ta gặp gỡ. Mẹ thánh Têrêsa (Calcutta) đã từng nói : “Ngày nay có nhiều người đói cơm bánh, nhưng cũng có nhiều người đói khát tình thương. Ngày nay có nhiều người trần trụi và ước ao có gì che thân, nhưng cũng có nhiều người ước ao có nhân phẩm, nhân quyền và sự kính trọng. Ngày nay có nhiều người vô gia cư hằng mong có một mái ấm dung thân, nhưng cũng có nhiều người tuy vẫn có nhà cửa mà lòng vẫn thấy cô đơn vì những người thân phần bội hay ruồng rẫy xưa đỗi. Nếu quý ông bà anh chị em còn ý thức mình là “Tin-Hữu”(nghĩa là những người có niềm tin) hãy ghi khắc vào trí óc một điều, đó là : “Đằng sau từng khuôn mặt mà quý ông bà anh chị em gặp gỡ, dù lạ lùng hay khó thương, là gương mặt Chí Thánh của Chúa Giêsu, Đấng mà chúng ta tung hô là Vua vũ trụ trong ngày lễ hôm nay.

